Motorpiet

t Was al gaauwachteg vief dezember en der mozzen nog hail veul pakjs rondbrocht worden. En wat nou t stoerste was? Aal dij dörpen, hoezen en stroaten. Hou kon je dij nou t beste vinden? Mor Motorpiet wos doar wel road op. Hai haar n Tomtom en dij kon hom overaal hìn brengen docht e. En din kwamen ale pakjes op stee.

Op n oavend mos dizze swaarde Piet weer op pad. In Tomtom haar e Roschoul intikt.
Hai nam zien pakjes mit in n grode puut, hong dij aan ziedkant van motor en trapte t ding aan loop. Op pad noar Roschoul. Eerst was weg nog wel n beetje bekìnd , mor noa n zetje docht e: ”Komt dit wel goud? Veur mien gevuil goa k nou verkeerde kaant aan.”
Hai keek in lucht en zag dat t hoast lichtmoan was. En hai wos ook wel zoveul, dat e noar moan tourieden mos. En as e goud keek, scheen moan hom tegen zien rug aan.
Motorpiet stapte of en keek eerst mor ais goud om hom tou. Nee, hier was e nog nooit west.
t Wer aal loater en zien puut mit pakjes zat nog stìnvol, dat schoot nait op. t Zol din ook vervaast wel loat worden eer e weer thoes was, dat was n ding wat dudelk was.
Hai stapte weer op motor en keerde om. Din hai mos ja moan in de muide rieden. Mor Tomtom gaf aan:’Keren op de weg,’ tot twijmoal tou en raip nog n moal: ’keren op de weg’.
Noa n tiedje haar e Roschoul nog nait vonden en hai haar t gevuil dat e nou aal mor aan t rondjes rieden was.

Dou kwam e n man mit n hond tegen, zol dij waiten woar Roschoul lag? Nee, man wos t ook nait, mor t was ja al zo loat. Man zee: ”Ie mouten ook mor zörgen dat je thoeskomen ,
t is ja al midden in naacht.”
Joa, dat was wel zo, mor Piet kon toch ook nait mit n haile puut vol mit pakjes weer bie Sunterkloas aankomen. En hai was in tied nait hail wakker meer, mor toch trapte hai motorfiets weer aan en ging wieder.

t Is zo òflopen, dat e op n duur bie Rohoan terecht kwam. Aan begun van t dörp ston t dudelk op n bord te lezen. Mor Rodehoan is gain Roschoul. Dat haar motorpiet ook wel deur. Dou keek e nog ais goud op zien Tomtom en las Rohoan. Hai haar t verkeerd in tikt.
Mor dat kwam deur drokte en dat t aalmoal zo gaauw goan mos.
Piet ging mor ais noast motor in t gras zitten. Nou mag je nooit in t duuster aan kaant van weg zitten, ook al hait je swaarde Piet. En deur zien Ommelaandse raais was e nou ook wel hail muid en wos haildaal nait meer hou of t wieder mos. Hai vil noast motor in sloap.

n Uurke loater stopte der n auto, t was plietsie. Dij haar van Sunterkloas opdracht kregen om motorpiet op te zuiken, dij was ja nog nooit zo loat thoes komen. Agenten mouken Piet wakker en dochten eerst nog dat motor meschain wel aarns stolen was. Mor dou ze goud keken, zagen ze dat t swaarde Piet was, woar ze noar op zuik waren.
“Kom mor gaauw mit,” zeden manlu, en zetten motor en puut mit pakjes achterin t plietsiebuske. Motorpiet mog veurin zitten, mor vil al gaauw in sloap. Zo wer dizze Piet weer bie Sunterkloas brocht. Aanderdoags ging e al weer vroug op pad en kwam gelukkeg veur ale kinder nou wel in Roschoul terecht.

Auteur: Kunny Luchtenberg